

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 8Csp/61/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117209398
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5117209398.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou v právnej veci žalobkyne: A. Č., P. XX.X.XXXX, X. Y. Y. XXXX/XX, Ž., Š. A. H., E. zastúpená JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 42 256 593, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, P. O. BOX 41., o zaplatenie 1.419,90 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.419,90 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.419,90 EUR od 21.4.2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobným návrhom doručeným súdu dňa 16.3.2017 sa žalobkyňa domáhala vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 1.419,90 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od tretieho dňa od doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnila tým, že dňa 12.4.2012 so žalovaným žiadost' o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8200045160 (ďalej len ako „zmluva“). Na základe zmluvy bol žalobkyni poskytnutý úver: vo výške 1.200,- Eur; s výškou úrokovej sadzby 70 % ročne, splatnosť úveru 36 mesiacov; výška mesačnej splátky: 68,12 Eur, hodnota RPMN 68,47 %, celková čiastka úveru, ktorú spotrebiteľ zaplatí: 2.452,32 Eur. V zmysle Dohody o poskytnutí služby mal žalovaný poskytnúť žalobkyni služby v podobe možnosti odkladu maximálne troch splátok úveru a žalobkyňa bola zaviazaná uhradiť odplatu v sume 178,60 Eur. Žalobkyňa titulom úverovej zmluvy zaplatila sumu 2.530,60 Eur, revolving jej nebol poskytnutý. Žalobkyňa tvrdila, že nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu dospela k záveru, že obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi, a to nesprávne uvedenú výšku RPMN a neprimerane vysokú výšku úrokovej sadzby 70,01 %, ktorá je podľa názoru žalobcu nekalou obchodnou praktikou a neprijateľnou zmluvnou podmienkou a je nutné je považovať za úžernícku. Zmluva je tak v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Ďalej žalobkyňa namietala aj absenciu ďalších náležitostí podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, a to písm. f) - doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, písm. k) - ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, písm. l) - výšku, počet a

termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Na základe týchto skutočností má žalobca za to, že uvedený spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 citovaného zákona. Ak je spotrebiteľská zmluva bezúročná a bez poplatkov, veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať zaplatenie žiadnych úrokov alebo poplatkov uvedených v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Okrem toho žalobkyňa namietala, že revolvingový úver je neplatný, nakoľko uzavrela klasický spotrebiteľský úver, pričom súčasťou zmluvy je aj revolvingový úver, ktorého uzatvorenie bolo automaticky vopred vpísané v texte zmluvy. Uzatvorenie revolvingového úveru je tak v rozpore so skutočnou vôľou žalobkyne. Rovnako namietala aj neplatnosť Dohody o poskytovaní služieb, nakoľko je absolútne v rozpore s dobrými mravmi. Na základe tejto zmluvy sa žalovaný obohatil o sumu 89,30 Eur. Žalobkyňa namietala aj neplatne dojednanú zmluvnú pokutu, pretože toto dojednanie nie je priamo v zmluve, čo znamená, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobkyňa si tak na základe uvedeného uplatňovala nárok titulom bezdôvodného obohatenia žalobcu, nakoľko predmetná zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pričom žalobkyňa preplatila samotnú istinu úveru o 1.419,90 Eur. Výslednú sumu odôvodnila tým, že žalovanému zaplatila spolu 2.530,60 Eur, pričom žalovaný jej vyplatil titulom úveru sumu 1.110,70 Eur, pretože z celkovej sumy úveru 1.200,- Eur si odpočítal odmenu za Dohodu o poskytnutí služby (2.530,60 - 1.110,70 = 1.419,90). V závere poukázal na to, že žalobkyňa listom zo dňa 20.7.2016 vyzvala žalovaného na úhradu bezdôvodného obohatenia, teda žalovaný sa o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia dozvedel najneskôr 26.10.2016. Žalobkyňa si úroky z omeškania uplatnila až odo dňa doručenia žaloby žalovanému.

4. Žalovaný sa k podanému žalobnému návrhu doručenému do vlastných rúk dňa 18.4.2017 vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 25.4.2017 (č.l. 127). Vo vyjadrení zdôraznil, že žaloba žalobkyne nemá oporu v právnom poriadku. Vzťah bezdôvodného obohatenia je medzi účastníkmi osobitným vzťahom, nie vzťahom spotrebiteľským. Na základe uvedeného vzniesol námietku miestne nepríslušnosti Okresného súdu Žilina a žiadal vec postúpiť Okresnému súdu Bratislava II. Vo vzťahu k RPMN žalovaný uviedol, že tento údaj nie je zmluvnou podmienkou a že RPMN možno určiť až po schválení úveru. Poprel tiež tvrdenia žalobkyne o nedostatku náležitosti zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a zdôraznil, že na uvedený zmluvný vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, t.j. v roku 2012. K nedostatku údajov podľa § 9 ods. 2 písm. f) uviedol, že údaj o konečnej splatnosti úveru je uvedený v oznámení o schválení úveru a je tiež vymedzený dňom poslednej splátky úveru. Rovnako tvrdil, že zmluva obsahuje údaj podľa písm. k), t.j. výšku splátky, termín jej splatnosti a počet splátok. Napriek tomu však poukázal na eurokomformný výklad tohto ustanovenia zákona. Vo vzťahu k neplatnosti dojednaní o zmluvnej pokute konštatoval, že toto tvrdenie popiera, nakoľko zmluvné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. K Dohode o poskytnutí služby žalovaný poznamenal, že je dobrovoľná, nepovinná a žalobkyňa sa pre ňu rozhodla sama. Rovnako sa preto odplata za poskytnutie služieb nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN. V závere žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku z pohľadu uplynutia subjektívnej aj objektívnej premlčacej lehoty.

5. Dňa 18.5.2017 doručil vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného žalobca (č.l. 40), v ktorom v prvom rade zotrval na tom, že je daná miestna príslušnosť Okresného súdu Žilina z dôvodu, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 19 písm. d) CSP, nakoľko v konaní sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia práve na základe neplatnosti úverovej zmluvy, prípadne jej neprijateľných zmluvných podmienok. V ďalšom uviedol, že je preukázané, že žalovaný akceptoval návrh žalobkyne na uzavretie zmluvy právnym úkonom obsahujúcim zmenu v údajoch o hodnote RPMN, v dôsledku čoho tento návrh zo strany žalovaného nikdy nebol prijatý a zmluva nebola uzavretá. Taktiež zotrval na tom, že výška ročnej úrokovej sadzby úveru je 70 %, čo je neprípustné a v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Zotrval na svojich tvrdeniach o absencii náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a písm. k) a tiež na tom, že dojednaní o revolvingu sú neplatné. K námietke premlčania žalovaného žalobca tvrdil, že je zrejmé, že žalovaný dlhodobo napriek viacerým súdnym konaniam rozhodnutým v jeho neprospech inkorporuje do zmlúv doložky, ktoré navodzujú fiktívny dojem poskytovania služieb, tak prijímal bezdôvodné obohatenie úmysle, a tak je premlčacia doba 10 - ročná. Zotrval

6. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu na výzvu súdu nevyjadril, a tak súd vo veci nariadil a dňa 27.5.2019 vykonal pojednávanie v neprítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov. Následne súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom a vec posúdil podľa nižšie uvedených

ustanovení právnych predpisov v súlade s právnou úpravou platnou a účinnou v čase vzniku zmluvných vzťahov a dospel k nasledovným záverom:

7. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), Neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

8. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

9. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

10. Podľa § 53 ods. 6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

11. Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

12. Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Podľa § 107 ods. 1 až 3 OZ:

1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

3) Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "zákon"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 9 ods. 2 zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

18. Podľa § 11 ods. 1 zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného v rozhodnom čase, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

20. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

23. Prioritne súd považuje za potrebné vyjadriť sa k žalovaným vznesenej námietke miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žilina, ktorú v zmysle § 42 vyhodnotil ako nedôvodnú, a tak na ňu súd neprihliadol. K uvedenému súd konštatuje, že v danom prípade nejde o výlučnú miestnu príslušnosť, ide o skúmanie miestnej príslušnosti na námietku žalovaného v zmysle § 41 CSP. Súd je toho názoru, že je daná miestna príslušnosť Okresného súdu Žilina z dôvodu, že ide o prípad, kedy v zmysle § 19 písm. d) CSP je popri všeobecnom súde žalovaného na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorému obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania. V danom prípade súd konštatuje, že na predmetnú zmluvu sa zároveň vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, a tak aj nárok z bezdôvodného obohatenia jednoznačne predstavuje nárok odvodený zo spotrebiteľskej zmluvy, teda je daná príslušnosť súdu podľa obvodu, kde má adresu trvalého pobytu žalobkyňa.

23. Následne sa súd zaoberal predmetom sporu. V prvom rade súd konštatuje, že naliehavý právny záujem na podanej žalobe je daný, nakoľko vyplýva priamo zo zákona. Súd ďalej konštatuje, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia žalovaným, pričom ako prejudiciálnu otázku mal súd posúdiť platnosť, či neplatnosť samotnej zmluvy o úvere. Žalobkyňa poukázala na rozpor tejto zmluvy zo zákonom a až následne definovala ďalšie dôvody na rozhodnutie vo veci samej, pričom poukázala najmä na to, že na samotnú spotrebiteľskú zmluvu uzavretú medzi stranami sporu dňa 12.4.2012 je nutné nahliadať ako na zmluvu spotrebiteľskú, ktorá nemá náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb. účinného v čase uzavretia zmluvy, a tak je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli dňa 12.4.2012, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňu úver v sume 1.200,- Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 36 splátkach po 68,12 Eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 70 %, priemernej RPMN 45,23 %, poskytnutej čiastke revolvingu 686,65 Eur, predpokladanej RPMN pri revolvingu 56,08 % a ročnej úrokovej sadzbe pri revolvingu 68,44 %. Súd mal ďalej preukázané, že spolu žalobkyňa úver riadne splatila, pričom k úhrade poslednej splátky malo dôjsť v zmysle oznámenia o schválení úveru (č.l. 7) dňa 19.4.2015. Z prehľadu úhrad (č.l. 12) bolo zistené, že posledná splátka bola uhradená 13.10.2015 záložkou zo mzdy žalobkyne. Revolving v danom prípade nebol poskytnutý. Ďalej mal súd za preukázané, že žalobkyňa vyzvala žalovaného listom zo dňa 20.7.2016, v ktorej sa domáhala dohody o urovnaní, v ktorej sa strany dohodnú, že žalobkyňa je povinná uhradiť úver iba vo výške istiny, potvrdenia, že revolvingový úver je neplatný a vydania bezdôvodného obohatenia (č.l. 16). Z odpovede žalovaného

zo dňa 26.10.2016 (č.l.10) vyplýva, že žiadosť považuje za nedôvodnú a s ohľadom na nepreukázanie oprávnenia konať za žalobkyňu nebude s právnym zástupcom ďalej konať.

25. Žalovaný v konaní namietal dôvodnosť žaloby v časti o určenie neplatnosti dojednania o revolvingovom úvere, nedostatok náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a tiež neprimerane vysokú ročnú úrokovú sadzbu. V konaní však vzniesol aj námietku premlčania nároku, s ktorou sa súd musel vysporiadať prioritne. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je majetkovým právom, a preto sa premlčuje podľa ustanovenia § 100 ods. 1 OZ. Môže sa premlčať tak v subjektívnej lehote (§ 107 ods. 1 OZ), ako aj v objektívnej lehote (§ 107 ods. 2 OZ). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Ak však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok, premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr než objektívna premlčacia doba. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna doba nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Aj v tomto prípade rozhoduje skutočná, a nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 OZ. K bezdôvodnému obohateniu získanému plnením bez právneho dôvodu, ak právny dôvod neexistoval od začiatku, dochádza okamihom poskytnutia plnenia. Týmto okamihom je tiež určený začiatok objektívnej premlčacej doby. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa postihnutý dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu, a komu plnil. Pokiaľ ide o včasnosť podania žaloby (a vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania) je súd presvedčený, že subjektívna doba na uplatnenie nároku začala plynúť odo dňa, kedy žalobca zaplatil jednotlivé plnenia v súvislosti s existujúcou zmluvou o úvere nad rámec toho, na čo bol povinný. V tomto súd poukazuje na stanovisko Cpj 37/78, z ktorého je zjavný názor o nevyhnutnosti skúmania subjektívneho momentu rozhodujúceho pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Obdobný názor vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR (napr. sp. zn. 25Cdo/2581/98 <<http://merit.slv.cz/25Cdo/2581/98>>, 30Cdo/2758/2006 <<http://merit.slv.cz/30Cdo/2758/2006>>, 28Cdo/1957/2012 <<http://merit.slv.cz/28Cdo/1957/2012>>); konštatoval, že tu riešené prípady určovania momentu vzniku vedomosti o bezdôvodnom obohatení mali skutkový základ, teda sporným bolo zistenie, kedy oprávnená osoba získala z hľadiska skutkového objektívne vedomosti umožňujúce iniciovať súdne konanie.

25. V tomto prípade bola žaloba podaná na súde dňa 16.3.2017, pričom žalobkyňa uhradila poslednú splátku dňa 13.10.2015. Žalobkyňa odôvodňovala včasnosť podania žaloby tým, že u žalovaného si uplatnila nárok z bezdôvodného obohatenia listom zo dňa 20.7.2016, na ktorý žalovaný odpovedal dňa 26.10.2016, a tak najneskôr týmto dňom sa dozvedel o nároku na bezdôvodné obohatenie. Súd v tomto smere poukazuje na to, že až premlčacia doba spočíta až uplatnením práva na súde, a to predovšetkým žalobou smerujúca na plnenie (§ 137 písm. a) CSP). Výzva na plnenie také účinky nemá. Preto má súd za to, že žalobkyňa svoj nárok z bezdôvodného obohatenia uplatnila dňom podania žaloby, t.j. 16.3.2017. Právo na vrátenie toho, čo druhý účastník neplatnej alebo zrušenej zmluvy podľa nej dostal, má charakter majetkového práva. Ako majetkové právo sa premlčuje podľa § 107 OZ. Podľa § 107 ods. 3 OZ, ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'. V prípade povinnosti vrátiť si obojstranné plnenie z bezdôvodného obohatenia ide v režime ustanovenia § 457 OZ o tzv. synalagmatický (vzájomne podmienený) záväzok. Pritom povinnosť vrátiť plnenie (a teda i „právo na vrátenie“) v intenciách ustanovenia § 457 OZ vzniká už v okamihu prijatia takého plnenia; k tomuto okamihu sa preto vyporiadajú i vzájomne poskytnuté plnenia. Na synalagmatickú povahu záväzkov podľa ustanovenia § 457 OZ nadväzuje úprava premlčania na vydanie bezdôvodného obohatenia obsiahnutá v ustanovení § 107 ods. 3 OZ, ktorá je však použiteľná iba tam, kde podľa zmluvy každá zo zmluvných strán (nie iba jedna) niečo dostala, takže je povinná druhej zmluvnej strane neplatnej

či zrušenej zmluvy vrátiť to, čo už dostala (Ro NS ČR zo 14. 12. 2005, sp. zn. 29 Odo 211/2005). V danom prípade sa súd stotožnil s vyjadrením žalobkyne, ktorá tvrdila, že na uvedené je nutné aplikovať 10-ročnú premlčaciu dobu, nakoľko žalovaný dlhodobo zámerne inkorporuje do zmlúv a zmluvných dojednaní doložky, ktoré sú v rozpore s právnym poriadkom. Preto bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobkyne ako spotrebiteľa súd považuje za úmyselné bezdôvodné obohatenie, a tak nárok žalobkyne nie je premlčaný.

26. V ďalšom sa súd zaoberal dôvodmi žaloby, pričom konštatuje, že pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu na základe predmetnej zmluvy je vzťahom občianskoprávnym a na predmetné zmluvy sa tak hľadí ako na typové spotrebiteľské zmluvy. Súd má tak za to, že právny vzťah založený úverovými zmluvami je potrebné kvalifikovať ako vzťah spotrebiteľský. Súd poukazuje na skutočnosť, že zmluvne „dojednaný“ úrok za poskytnutý úver vo výške 70 % za poskytnutý úver ročne je v rozpore s dobrými mravmi, pretože niekoľkonásobne prevyšuje priemerné úrokové miery podobného úveru v čase uzavretia zmluvy o úvere. Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ Ak dodávateľ predformuluje v spotrebiteľskej zmluve klauzuly, ktoré sú v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak sa dostáva do rozporu so zákonom a takéto klauzuly sú neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka). Z totožného dôvodu súd považuje aj dojednanie o revolving za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 6 OZ, pričom v danom prípade revolving ani nebol čerpaný.

27. Ako teda vyplýva z obsahu spisu úroková miera dohodnutá medzi stranami sporu v spotrebiteľských zmluvách podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. Ak žalovaný poskytol žalobcovi pri zmluve finančné prostriedky vo výške 1.200,- EUR a tieto žiadal splácať v 36 mesačných splátkach po 68,12 EUR, t. j. spolu 2.452,32 EUR, znamená to, že zmluvná odmena za poskytnutie úveru a za poskytnutie revolvingu spolu v sume 1.252,32 EUR je neprimerane vysoká a v rozpore s dobrými mravmi, pretože žalobkyňa ako spotrebiteľ musela titulu úveru reálne úver preplatiť o viac ako 100 %.

28. Keďže sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., súd ďalej zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona. Súd preskúmal predmetnú zmluvu, pričom zistil, že táto neobsahuje zákonom predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2, písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z.). Nie je možné tento údaj odvodzovať od termínov jednotlivých splátok odpočtom počtu dní od uzavretia zmluvy a počtu splátok, nakoľko takýto postup podľa názoru súdu nie je konformný so zmyslom a účelom sledovaným takto zakotvenou podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ (v tomto prípade dlžník) musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, t.j. ktorým dňom. Pokiaľ žalovaný listom zo dňa 12.4.2012 oznámil žalobkyňi údaje o schválenom úvere (okrem iného aj termín konečnej splatnosti), žalovaný sa ako dlžník dozvedel niektoré z podstatných povinných náležitostí zmluvy o úvere až po tom, čo podpísala listinu označenú ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere, pričom zákon vyžaduje, aby už pri uzatvorení zmluvy boli zmluvnými stranami dohodnuté a ustálené všetky povinné náležitosti zmluvy, čo v tomto prípade nebolo dodržané. Dlžník sa nemôže dozvedieť niektoré z parametrov úveru až po podpise zmluvy a tieto nemôže určiť sám žalobca jednostranne bez spoluúčasti žalovanej. Súd navyiac v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že ani z predmetnej zmluvy o úvere ani zo samotného Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nevyplýva, že by toto Oznámenie malo byť neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy, resp. že by k tejto bezpochyby prináležalo a tvorilo s ňou jeden celok. Na základe uvedeného je tak zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje vyššie uvedené povinné náležitosti, ktorých nedostatok zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 11 ods. 1 sankcionuje tým, že takýto úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

29. Vo vzťahu k namietanému nedostatku náležitosti podľa písm. k) - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, súd konštatuje, že zmluva neobsahuje uvedený údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Argumentácia žalovaného vo vzťahu k zmene právnej úpravy eurokomformným spôsobom neobstojí, nakoľko táto právna úprava je účinná až od 1.5.2018, pričom zmluvy boli uzavreté 12.4.2012, t.j. v čase, keď zákon vyžadoval náležitosť podľa písm. l). Preto aj z tohto dôvodu je na zmluvy nutné nazeráť ako na bezúročné a bez poplatkov. Čo sa týka námietky výšky RPMN súd konštatuje, že s ohľadom na to, že žalovaný nepreukázal spôsob výpočtu RPMN v prípade poskytnutých úveroch, s argumentáciou žalobcu sa súd stotožnil, a tak konštatuje nedostatok náležitosti aj podľa písm. j). Zmluva zároveň obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN vo výške 45,23 %, pri úrokovej sadzbe vo výške 70 %. Hodnota RPMN sa vypočítava zo vzorca na výpočet RPMN, pričom z tohto vzorca vyplýva, že RPMN nemôže byť nižšie ako ročná úroková sadzba. Nesprávne uvedený údaj o RPMN má ten istý dôsledok, ako neuvedenie RPMN do zmluvy. Z dôvodu absencie zákonných náležitostí sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

30. Súd mal z tvrdení žalobkyne, ktoré žalovaný nepoprel, za preukázané, že žalobkyňa na úvere, ktorý jej bol poskytnutý vo výške 1.110,70 Eur (nie 1200,- Eur, pretože zo sumy úveru bol okamžite odpočítaný poplatok za poskytnutie úveru) a v prospech žalovaného uhradila sumu 2.530.60 Eur. Na základe uvedeného žalobkyňa preplatil istinu poskytnutého úveru o sumu 1.419,90 Eur. Z uvedených dôvodov súd žalobnému návrhu v celej uplatňovanej istine vyhovel.

31. Okrem toho si žalobkyňa uplatnila aj nárok na zákonný úrok z omeškania od tretieho dňa po doručení žaloby do zaplatenia. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 18.4.2017 (č.l. 26), teda tretí deň od doručenia žaloby je 21.4.2017. Zákonná úroková sadzba pre úroky z omeškania bola v danom čase vo výške 5 % ročne (uvedené je súdu známe z jeho činnosti), tak súd v súlade s ustanovením § 517 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. žalobe aj v tejto časti vyhovel, a žalovaného zaviazal, aby žalobkyni uhradil sumu 1.419,90 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.4.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

32. V závere súd poznamenáva, že žalovaný žiadal o spojenie veci s vecou vedenou na Okresnom súde Žilina pod pôvodnou sp.zn. 40Csp/63/2017. K uvedenému je nutné poznamenať, že táto bola postúpená Okresnému súdu Bratislava I. na námietku žalovaného a následne vrátená Krajským súdom v Bratislave s rozhodnutím, že príslušným je Okresný súd Žilina. Uvedené sa vrátilo dňa 2.1.2019 a vec bola zapísaná pod novú sp.zn. 7Csp/35/2018. Ide o žalobu na základe inej zmluvy žalobkyne so žalovaným, znejúcej na inú sumu, a tak súd s ohľadom aj na vzniknuté okolnosti (postúpenie spisu a následné vrátenie), nezhliadol dôvod na spojenie veci.

33. Súd ešte na záver uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko táto bola v konaní plne úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.